

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șpac Alexandr,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șpac Alexandr împotriva lui Șpac Serghei, intervenienți accesorii Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală din mun. Bălți” și Primăria mun. Bălți cu privire la recunoașterea pierderii dreptului de folosință a spațiului locativ cu radierea vizei de domiciliu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Șpac Alexandr și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 04 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 30 mai 2016, Șpac Alexandr a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șpac Serghei cu privire la recunoașterea pierderii dreptului de folosință a spațiului locativ și radierea vizei de domiciliu.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza hotărârii Comitetului Executiv mun. Bălți nr. 173 din 01 iulie 1974 mamei sale Șpac Olga, i-a fost eliberat ordinul de repartiție nr. 602 pentru apartamentul nr. 28 situat pe str. Viilor 2 mun. Bălți pentru componența familiei: mama reclamantului Șpac Olga, care a decedat la data de 02 ianuarie 2015 și reclamantul Șpac Alexandr, care locuiește până în prezent în acest apartament.

Susține reclamantul că în anul 1996 în apartamentul nr. 28 de pe str. Viilor 2 mun. Bălți a fost înregistrat și fiul lui, Șpac Serghei, însă dânsul nu mai locuiește în apartamentul menționat din 2000.

Declară Șpac Alexandr că obligațiile ce țin de întreținerea apartamentului 28 situat pe str. Viilor 2, mun. Bălți și de achitarea serviciilor comunale sunt efectuate integral de dânsul, iar pârâtul Șpac Serghei nici odată nu a participat la întreținerea apartamentului în cauză.

Indică că faptul lipsei lui Șpac Serghei din apartament din anul 2000 se confirmă prin actul eliberat de ÎM „GLC Bălți” din 18 mai 2016, precum și prin declarațiile vecinilor.

Menționează că Șpac Serghei lipsește de la locul de trai mai mult de 15 ani și nu își execută obligațiile de întreținere, plata serviciilor, precum și alte obligații față de locuință. Astfel, decăderea din dreptul de folosință a spațiului locativ a pârâtului servește drept temei pentru exercitarea nestingerii a dreptului reclamantului de a privatiza apartamentul respectiv.

Cere Șpac Alexandru admiterea acțiunii, recunoașterea pierderii de către Șpac Serghei a dreptului de folosință a apartamentului 28 situat pe str. Viilor 2, mun. Bălți și radierea vizei de domiciliu de pe această adresă.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 04 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Șpac Alexandru și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 04 iulie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au făcut referire la faptul că prin prisma art. 39 al Legii cu privire la locuințe din 30 aprilie 2015, nu există temeiuri de a recunoaște pierderea dreptului de folosință de către Șpac Serghei asupra apartamentului situat pe str. Viilor 2, mun. Bălți, mai mult că la moment nu este cunoscut alt domiciliu al lui Șpac Serghei, din care cauză dânsul nu poate fi privat de dreptul la spațiu locativ.

La 13 decembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Șpac Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016 și hotărârii Judecătorei Bălți din 04 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Șpac Alexandru a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, lipsa îndelungată, mai bine de 16 ani a lui Șpac Serghei în apartamentul situat pe str. Viilor 2, mun. Bălți și neonorarea obligațiilor sale de întreținere a apartamentului, îl lipsește pe intimat de dreptul de locuință și duce la radierea vizei de reședință a acestuia.

Mai indică recurentul Șpac Alexandru că instanța de fond a încălcat drepturile procedurale ale recurentului-reclamant, cauza fiind examinată în lipsa acestuia.

La 10 ianuarie 2017, în adresa intimatului Șpac Serghei și intervenienților accesorii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală din mun. Bălți” și Primăria mun. Bălți a fost expediată copia recursului declarat de către Șpac Alexandru cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul Șpac Serghei și intervenienții accesorii ÎM „Gospodăria Locativ Comunală din mun. Bălți” și Primăria mun. Bălți nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șpac Alexandru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șpac Alexandr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei Șpac Alexandr precum că lipsa îndelungată, mai bine de 16 ani a lui Șpac Serghei în apartamentul situat pe str. Viilor 2, mun. Bălți și neonorarea obligațiilor sale de întreținere a apartamentului, îl lipsește pe intimat de dreptul de locuință și duce la radierea vizei de reședință a acestuia, din următoarele.

Conform prevederilor art. 39 din Legea cu privire la locuințe, în cazul lipsei temporare a locatarului sau a membrilor familiei sale, locuința se menține după aceștia pentru perioada stipulată în contractul de locațiune, cu condiția plății depline pentru folosirea locuinței și pentru serviciile comunale și necomunale, specificate în contract.

Astfel, din explicațiile recurentului-reclamant rezultă că Șpac Serghei, lipsește de la locul de trai de mai bine de 16 ani, însă pentru folosirea locuinței și pentru serviciile comunale și necomunale nu se atestă careva datorii, respectiv reieșind din prevederile legale supra citate locuința se menține și după dânsul inclusiv.

Potrivit art. 1 al Legii cu privire la locuințe, dreptul la locuință constituie un drept fundamental, care face parte din dreptul la viață decentă al persoanei sau familiei și luând în considerație faptul că nu se cunoaște cu certitudine dacă intimatul-pârât are un alt domiciliu, nu există temeiuri de a considera că ar fi luat sfârșit dreptul lui Șpac Serghei la locuința oferită de stat.

Referitor la argumentul recurentului precum că instanța de fond a încălcat drepturile sale procedurale, cauza fiind examinată în lipsa dânsului, acesta este unul

eronat și lipsit de suport juridic, deoarece din procesul-verbal al ședinței de judecată din 04 iulie 2017 (f.d. 21) se atestă cert că în ședință a fost prezent reprezentantul recurentului-reclamant, avocatul Fedosenco Margarita, or potrivit art. 75 CPC alin. (1) în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau prin avocat stagiar, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși, astfel odată ce în ședință a participat reprezentantul său, se prezumă că – Șpac Alexandr a cunoscut despre acțiunile întreprinse de către acesta.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Șpac Alexandr ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Șpac Alexandr se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic